

کافور ماکسی که خورد هر دم میشود	از صاف طبعی بدو عالم مستم
نور نظر بکوه ما کرد میشود	شون بجاکاری عاشق نگاه کرد
کار خارا ما چونکه کرد میشود	ما طبع ز ساقی دوران شتاب نیست
چون صبح آتش نغمه سرد میشود	هر که گم حال ملاقات دوستان
شوک چشم عاقبت ما بلا جلد	
دوران ز نقیص صحت ما در می شود	
پند شسته بی راکل با دام کند	چشم مست ز ناله خون بدل جام کند
خنده ایلب و عجز دشنام کند	بیتو چون روی دل از باغ بدینم کند
هوش صیرفت بسوی تو که بیفکام کند	بسکه میجو است نزال خج تو شها
کو کلب بخت مرا حال لب با دم کند	خانه من نشود در من اگر جذبه ام
رم ایجو بکنند آورد و دام کند	چشم گیر ای نواز بسکه تمام فرست
باغبان نش بچمن عجز کل نام کند	کرهی راکه ز دل بلبل ما بیرون کرد
خورد ام بازی سوچیکدی صید دلم	
هر دم چشمه بری را که دام کند	
طوق قری کرد بادی بجز اینم نبرد	بجز سر و چین ناخن بداعم نبرد
بسکه هر سو قطره از مهر بداعم نبرد	مسنون از نقش پای حشر برک نبرد
بنوام نرم طرب بی اب رنگ افتاده است	
موج می انگشت چشم ما غم میزند	
بجز من انتم از گرمی افتاده میریزد	
دلم رنگ شکایت از غم جانانه میریزد	

کرفار محبت بلبل را مسنون گفتن	که از خاکش نش صبا و رنگ خانه میریزد
بیاد و مستیش رنگم بروی پوش می آید	ز نام شمع او ای بجوی کوش می آید
بهت چشم خود پریشیده ام از دست ما	بجویم خرقه بنشینه محمل پوش می آید
ز بس نوسن بخود مالذ رشوق شمع ما	صدای ایشار بال او بر کوش می آید
ز روزی بی بصیرت شکوه با داره می	که زرق ارفلاک بی سر پوش می آید
بود فطرت بند انرا قبول خلق معراجی	سبحی چه چند بالا برود تا کوش می آید
کجا ان طفل مصری طاقن رخ سواد	زوا مان بدرد ما حلوه اشوش می آید
ز بس مستانه افتاد است معشوقه ما	زرقا زش کوش او از نوشا نوش می آید
بجا طراز خیال جنیم او میخانه دارم	که دل گاه از خود میرود در کوش می آید
بمانا که درم گفت کوش حرف رنگ	که از بافت او اب که در جوش می آید
ز بسیم او بلب مهربانان دار فحاشان	که از دل ما لب می آید و جاموش می آید
بسا غراب شمشیر از طوی نیش میریزد	ببزم امشب که ای کجای ترک صبا نوش می آید
زیا تو بسکه رنگ اتحاد از حرف میریزد	حدیث بلبلانم از فکله کوش می آید
بردی است کویا باز شوکت خود رسالی را	
که از جم گشته فد خود تمام عوش می آید	
جوفض بد نزاری کی بدل ستم فکله	که خواب کل از افسانه اورسک ما
عبار رنگ عاشق کرد از این کایا	طلای زلف از جبهه بندگی ما
بسنگ خوشین منبای می صد باره	

نادمن غم زین

سرخسار

Copyrighted by Saad University